нито дъск човешкият ум може да схване как може Данте с тялото си да ~~пр~~ проникне в други твърди тела; ала един светлинен образ за миг ни дава илюзията,че сме разбрали:

Per entro se l'eterna margarita
ne ricevette com'acqua recepe
raggio di luce permanendo unita

~~От себе вечен маргарит сребрист~~ ~~добива и водата той обхваща~~ ~~без да се промени,дъгът сре-~~ брист.

От това небе,което е най-близко до земята,започват да се явяват ~~явяванетожеж~~ блажените духове,~~чиито~~ тия души имат за свое седалище Емпиреума,ала те се показват на Данте първом в различните небеса,сбрани в различни дружини,за да означат различните степени на блаженствата,а също така, чрез това разпределение,да покажат на какви влияния са били подложени в земния си живот.Това вярване в въздействието на светилата върху човешкия живот е било всеобщо през Средните векове,затова нашият поет също така е вярвал,заедно с другите,макар и да предупреждавал, че тия небесни влияния не пречат на свободната воля,следователно,не освобождават от морална отговорност.Затова той поставя на Луната ~~пре~~ (променчива планета) душите на тия,които са били принудени да се откажат от монашеския си обет;макар,че са били извлечени на сила от монастиря,все пак те не трябвало да се преклонят,защото"ако не иска, волята не се смирява",затова те имат по-долна степен блаженство.~~Образ~~ Образът на тия духове е нежен,прозирен,сякаш отразен в лунната светлина;външността им е целомъдрена,усмивката чинна и ~~скромна~~ приятна, бляскъ бледен и ~~кротк~~ кротък,както кротък е бил и тяхния нрав на тоя свят.~~Говорис~~ Данте говори Пикарда Донати,сестра на Корсо, който я изтръгва от "тихия монастир",за да я омъжи по политически съображения;ала тя,вече преминала към блажените сенки,~~замълчаважжж~~ премълчава ~~тежкия~~ скръбния живот,който е последвал този тъжен миг и посочва ,сияещата край нея в ослепителен блясък императрица Констанца

Душите почти изчезват в глъбините на планетата и поетът,заедно с любимата жена,която става все по-красива,бързо се ~~издига~~ издига към следващето небе - Меркурий.Тукъ светлината е още по-силна, а душите така блестят,че едва се различава формата им посред толкова сияние: това са тия,които на земята са правили добро от жажда за слава.Пред Данте се явява император Юстиниян,който след като говори за себе си,славослови,в една блескава историческа синтеза,чудния полет на римския орел,символ на Империята,като укорява гвелфи и гибелини,които по различни пътища оскърбяват "свещения знак".Това религиозно схващане на Империята,което се прилага и към въпроса за разпъването на Христа,кара поетът ~~дажжжжжжж~~ в цяла една песен ~~върху~~ да води разговор върху Изкуплението Исусово,къмъ чиято справедливост се е прибавила и божествената милост. В небето на Венера се явяват душите, които природно разположени към любовта,след това пречистили страстта си като я обърнали към Бога:между тях виждаме Карл Мартел,младия княз от рода Анжу,приятел на Данте,загинал твърде млад поради